

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010530
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5620010530.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 20. júla 2021 prejednal odvolanie obžalovaného L. U., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/104/2020-181 z 19.5.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného L. U. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/104/2020-181 z 19.05.2021, bol obžalovaný L. U. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 26.7.2020 v čase asi o 19.00 hod. na autobusovej zastávke, ktorá sa nachádza na námestí obce Liptovský Trnovec, okres Liptovský Mikuláš, oproti evanjelickému kostolu, bez predchádzajúceho varovania bezdôvodne udrel päťou do oblasti tváre P. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. A. XXX, okres C. L., ktorý v dôsledku úderu spadol na zem, uvedeným konaním spôsobil P. W. pomliaždenie nosa a zlomeninu nosových kostí s posunom, ktorého ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života v trvaní 14 dní, pričom tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 3T/29/2020 zo dňa 1.4.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.04.2020, odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), d) Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za to bol podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 19.5.2021 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva odvolania. Obžalovaný si lehotu na podanie odvolania ponechal.

Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný odvolanie na súde dňa 3.6.2021 prostredníctvom svojej obhajkyne. V jeho dôvodoch uviedol, že za spáchané skutky prijal súdom uloženú výmeru trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, nestotožnil sa však so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V tejto súvislosti mal súd zohľadniť okolnosti prípadu - postoj obžalovaného, ktorý sa ku spáchaným skutkom priznal, svoje konanie oľutoval a mal záujem v

tomto konaní uzatvoriť dohodu o vine a treste - a podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na výzvu súdu spresnil odvolanie (podaním na č.l. 201-202 súdneho spisu), že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.5.2021 učinil vyhlásenie o vine, ktoré súd následne prijal, preto si nepodáva odvolanie proti výroku o vine. V zásade rovnakým spôsobom zopakoval, že prijal súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ale má výhrady voči výroku o spôsobe výkonu tohto trestu. Poukázal na obsah správy ÚVTOS Sučany, podľa ktorého obžalovaný má k spáchanej trestnej činnosti kritický postoj, pracovné povinnosti si vzorne plní, ostatné povinnosti si plní k spokojnosti nadriadených, v rámci skupinových foriem zaobchádzania sa zapája do organizačných a interakčných komunitných stretnutí. Je teda zrejmé, že zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia plní svoj účel a u obžalovaného dochádza k náprave. Touto správou sa súd pri svojom rozhodovaní dostatočne neriadil. Na základe uvedených skutočností požiadal odvolací súd, aby zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a zároveň ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor nevyužil právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka s poukazom na zákonné rozhodnutie okresného súdu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného navrhla vyhovieť podanému odvolaniu a v zmysle jeho záverov aj rozhodnúť s prihliadnutím na tvrdenie obžalovaného, že po prepustení z výkonu trestu už chce viesť riadny život, ako aj na jeho osobné pomery. Obžalovaný výslovne požiadal, aby bol zaradený do minimálneho stupňa.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, riadne a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. na to určenom súde. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd uznesením podľa § 257 Tr. por. prijal. Z uvedeného dôvodu sa dokazovanie na súde prvého stupňa vykonalo len v súvislosti s uloženým trestom a spôsobom jeho výkonu.

Primárne odvolací súd uvádza, že výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím § 334 ods. 4 Tr. por. Vzdaním sa práva na kontradiktórne prejednanie výroku o vine pred okresným súdom sa obžalovaný vzdal aj svojho práva na odvolanie. Oznámením rozsudku sa výrok o vine stal právoplatným.

Obžalovaný v odolaní nenamietal druh a výmeru uloženého trestu a v tomto smere ani nežiadal o preskúmanie rozsudku prvostupňového rozsudku. Doslova uviedol, že takto uložený trest prijal. Nestotožnil sa len s určeným spôsobom jeho výkonu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku v namietanej časti vyplýva, že súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., t.j. že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin. Obžalovaný naposledy vykonal

trest odňatia slobody dňa 22.6.2020. Vykonaným dokazovaním súd nemal preukázané, že vzhľadom na závažnosť súdeného trestného činu, mieru narušenia obžalovaného bude v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia náprava obžalovaného lepšie zaručená. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obžalovaného má nezanedbateľný význam nielen postoj obžalovaného k súdenému skutku, ale aj spôsob života, ktorý viedol pred jeho spáchaním. Obžalovaný sa opakovane dostával do rozporu so zákonom nielen v podobe trestnej činnosti, ale aj priestupkov. Obžalovaný má evidentné sklony k páchaniu trestnej činnosti spojenej s násilím, opakovane mu bol uložený trest odňatia slobody, žiadny výchovný účinok nemal výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody za rovnaký trestný čin, za ktorý je aktuálne stíhaný. Aj počas súčasného výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia sa obžalovaný dopustil disciplinárneho previnenia, na druhej strane nebol disciplinárne odmenený.

Rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody zodpovedá stavu veci a zákonu a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením rozhodnutia v napadnutej časti, na ktoré vyššie poukázal. Súčasne len na podporu rozhodnutia dopĺňa, že diferencovaným výkonom trestu odňatia slobody v jednotlivých typoch ústavov sa sleduje, aby menej narušení odsúdení vykonávali trest oddelene od viac narušených odsúdených a aby v nápravnovýchovnej činnosti (v programe zaobchádzania) u odsúdených, u ktorých sa vyžaduje vyšší stupeň alebo povaha narušenia, sa uplatňovali účinnejšie prostriedky k ich náprave. Zmyslom diferenciacie výkonu trestu odňatia slobody je prehĺbenie jeho ďalšej individualizácie. Pri rozhodovaní o zaradení páchatela na výkon trestu sa uplatní hľadisko, či už v minulosti bol/nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin ako aj výmera trestu (doživotie), povaha a závažnosť trestnej činnosti. V prípade obžalovaného bolo rozhodujúce, že naposledy bol obžalovaný z výkonu trestu za úmyselný trestný čin prepustený 20.6.2020, teda jeho kriminálna minulosť (7 záznamov v odpise registra trestov) vypovedajúca o vážnom kriminálnom narušení osoby obžalovaného.

Podľa § 48 ods. 4 veta prvá Tr. zák. súd môže zaradiť páchatela aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatela za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Pri využití zákonnej možnosti iného zaradenia páchatela na výkon trestu odňatia slobody, než ako sa pravidelne predpokladá podľa § 48 ods. 2 Tr. zák., súd musí brať zreteľ na závažnosť trestného činu, ako aj mieru narušenia páchatela a na základe ich posúdenia musí mať za to, že náprava páchatela bude aj v tomto ústave zaručená. Na základe zhodnotenia možnosti nápravy páchatela, vychádzajúc z neúčinnosti doteraz uložených trestov obžalovanému, ktoré neprispeli k náprave obžalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že zákonnú možnosť spočívajúcu v miernejšom zaradení na výkon trestu v prípade obžalovaného neuplatní, pretože si ju obžalovaný nezaslúži.

Za všetko vypovedá konanie obžalovaného, ktorý sa stíhaného skutku rovnakej povahy (špeciálnej recidívy) dopustil v krátkom čase, o 1 mesiac po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Z tohto pohľadu nie je možné absolútne prihladať na správu z výkonu trestu odňatia slobody, pretože jej obsah je v príkrom rozpore s konaním obžalovaného po prepustení z výkonu trestu, čo len poukazuje na to, že účel trestu nebol dosiahnutý. Ďalej bude záležať len na skutočnej vôli obžalovaného, či bude alebo nebude rešpektovať právne a morálne normy v bežnom živote. V prípade každej ďalšej kolízie so záujmom chráneným trestným zákonom sa súd bude na jeho trestnoprávne delikty pozeráť prísnejšou optikou, čo sa v konečnom dôsledku prejaví nielen vo výmere trestu odňatia slobody, ale aj v prísnejšom režime jeho výkonu.

Uvedená úvaha nadriadeného súdu však nebráni tomu, aby podľa § 411 Tr. por. odsúdený v priebehu výkonu trestu odňatia slobody požiadal o preradenie do ústavu s miernejším režimom.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu zároveň vyplýva, že súd prihladol na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a jej následok pri výmere trestu a tento určil v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol postupom podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.